

## متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی و تشکر همراه با عذرخواهی بابت تصدیع وقت حضرتعالی. مدت‌هاست فکرم مشغول موضوعی شده و حالت شک و تردید در این مورد مرا به خود مشغول کرده است. این موضوع هیپنوتیزم یا دقیقتر خودهیپنوتیزم است. با مطالعات فراوانی که در این زمینه داشتم اینگونه علمای این فن بیان داشته اند که خودهیپنوتیزم روش علمی ترک عادات کهنه و ایجاد عادات جدید بوسیله تلقین به ضمیرناخودآگاه است زیرا در این حالت فرد بسیار تلقین پذیر است. یعنی اگر ذهن انسان تحت تاثیر محیط و خانواده تحصیل و... برنامه ریزی شده است هم اکنون فرد خود میتواند برنامه جدیدی را به ناخودآگاه ذهن بدهد و شخصیت جدید خود را شکل دهد و عادات بدی را که دارد را ترک و باعادات حسنه جایگزین نماید. علاوه بر خواص دیگر مثل تمرکز فکر و افزایش حافظه و موارد دیگر. سوال بنده از حضرت عالی این هست که آیا واقعا خودهیپنوتیزم و ایجاد رابطه با ضمیرناخودآگاه چنین خواصی دارد؟ آیا شرع مقدس چنین راههایی را تجویز میکند؟ آیا اهل بیت که اول و آخر همه راههای خیر به به آنها ختم میشود در این مورد بیانی داشته اند؟ آیا اگر کسی از چنین راهی بخواهد به مبارزه با رذایل اخلاقی و تقویت اراده بپردازد و هن مقام ائمه مییابد؟ لطفا از لحاظ حکمی و معرفت النفس در این مورد بنده و امثال بنده را راهنمایی بفرمائید.

## متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: بخش دوم سوال حذف شود. بنده در کتاب جایگاه «جن و شیطان و جادوگر در عالم» تا حدی روشن کردم که انسان در هیپنوتیزم بر روی خیالات خود متمرکز می‌شود و به همان اندازه که خیالات ناپایدارند تأثیرات هیپنوتیزم ناپایدار است و انسان را از رجوع به حقیقت که از طریق معارف دینی و اخلاق فاضله در بستر بندگی به دست می‌آید محروم می‌کند. پیشنهاد می‌کنم به آن کتاب رجوع فرمائید. موفق باشید.